

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT

Voorlopige voorziening zitting 7 juli 2017 te 13.00 uur

zaak/rolnummer: BRE 17/4738 GEMWET

PLEITNOTA

Inzake:

MR. J.S. POLS en

Dr. C.J.M. ENGEL

Beide woonplaats kiezende te

Gemachtigde: mr. J.S Pols

contra:

DE VEILIGHEIDSREGIO MIDDEN EN WEST-BRABANT

Weledelgestrenge Vrouwe,

1. Aan de heer Engel en aan mijzelf is door de Veiligheidsregio Midden en West-Brabant een gebiedsverbod opgelegd. Dit besluit maakt onderdeel uit van een opvolgende reeks van onnavolgbare handelingen van een aantal Brabantse burgemeesters. De bestaande situatie rondom Fort Oranje is inmiddels Kafkaïaans te noemen. Door het uitgebreide verweerschrift dat ik gistermiddag ontvangen heb, ben ik genoodzaakt stil te staan bij de context van deze besluiten. Deze staan niet op zichzelf en zijn het gevolg van een lange voorgeschiedenis die geleid heeft tot een situatie waaraan uw rechtbank een belangrijke bijdrage heeft geleverd. Voordat ik op het gebiedsverbod zelf in ga, zal ik eerst de handelwijze van het RIEC toelichten. Verder is het verweer volledig gebaseerd op *alternatieve feiten*, ofwel volstrekte onwaarheden. Om deze te corrigeren, zal ik de stellingen van de Veiligheidsregio van opmerkingen voorzien.

2. Voor een goed begrip van mijn standpunt, is het van belang eerst een korte samenvatting te geven van de gebeurtenissen van afgelopen weken. Op 9 juni 2017 heeft de burgemeester van Zundert samen met de GGD een groots opgezette persconferentie georganiseerd waar de sluiting van Fort Oranje is aangekondigd. De burgemeester en de GGD hebben voor de verzamelde pers benadrukt dat er een uitgebreid herhuisvestingsplan is voorbereid zodat niemand op straat komt te staan. Het conceptbesluit heeft u als bijlage ontvangen. Volgens dit conceptbesluit dient Fort Oranje op 4 augustus 2017 de deuren gesloten te hebben. De exploitatievergunning is per 15 juli 2017 ingetrokken. Fort Oranje heeft net als haar bewoners uit de media moeten vernemen dat de camping dicht gaat.
3. Fort Oranje heeft vervolgens op 22 juni 2017 een zienswijze gegeven op dit conceptbesluit. Hierin heeft Fort Oranje te kennen gegeven zich volledig te zullen conformeren aan het voornemen van het college en per 3 juli 2017 de deuren definitief te sluiten.
4. De politie en andere diensten zijn de volgende dag Fort Oranje binnengestormd en hebben bezit genomen is van Fort Oranje. Het college van Zundert heeft op basis van een niet bestaande bevoegdheid het beheer van Fort Oranje vervolgens genomen. De heer Engel, zijn familie, een aantal werknemers en medewerkers van Fort Oranje maar ook ikzelf als jurist hebben tegelijkertijd *ter voorkoming van een ernstige verstoring van de openbare orde* een gebiedsverbod gekregen.
5. Het doel van deze inbezitneming is voor Fort Oranje duidelijk. Hier wordt geprobeerd de onroerende zaken van Fort Oranje feitelijk te onteigenen. Mocht uw rechtbank hieraan twijfelen, dan verwijs ik naar de tweet Van VVD-lid Gruijthuijsen van 23 juni 2017. De heer Gruijshuijsen zegt hierin volgende:

“Zo, naar aanleiding van vragen van VVD-Brabant zeer tevreden met uitspraak van de commissaris van de Koning. Lijn is geen cent naar deze Engel.”
6. Dit soort uitspraken en opvattingen van politici nemen inmiddels de vorm aan van een volkstribunaal, waarin de wettelijke rechten en aanspraken van Engel er niet meer toe doen. Dit soort uitspraken passen naadloos in het gedachtengoed dat aan de geïntegreerde aanpak ten grondslag ligt. Hier wordt het criterium gehanteerd dat *alles mag wat kan* in plaats de staatsrechtelijke opvatting die hier te gelden heeft dat een overheid *alles kan wat mag*. De wet en het recht hoort de grenzen aan te geven van het handelen, niet de vraag of het bestuur ermee wegstrekt of niet. Een overheid die de wet en het recht terzijde schuift, verliest

haar legitimiteit. Een rechtbank die weigert haar controlerende taak uit te oefenen, verliest haar functie. En van deze situatie zijn we niet ver verwijderd.

7. Want wat we hier zien, betreft niet alleen Engel of Fort Oranje. In het statenverslag van 23 juni 2017 is de volgende mededeling van de commissaris van de Koning opgenomen:

“De Taskforce Brabant-Zeeland is betrokken bij het aanpakken van deze camping en soortgelijke plekken...”

8. De Taskforce Brabant-Zeeland is een verwijzing naar het samenwerkingsverband van het RIEC. Dit is de integrale aanpak in strijd tegen de wat “ondermijnende criminaliteit” genoemd wordt.
9. De werkwijze van het RIEC kenmerkt zich door bevoegdheden van deelnemende bestuursorganen en diensten in te zetten voor andere doelen. Bevoegdheden worden als wapens ingezet. Het RIEC doet hier niet geheimzinnig over en gaat hier zelfs prat op in diverse publicaties. Zonder oordeel van een rechter worden door het RIEC doelwitten aangewezen van mensen en bedrijven die zich naar het oordeel van het RIEC bezighouden met ongewenste activiteiten. Vaak wordt hier het etiket “crimineel” aangeplakt. Ook Engel en Fort Oranje zijn als doelwit aangewezen.
10. De deelnemende bestuursorganen en diensten bedelven het doelwit onder controles, sancties, boetes, aanslagen en handhavingsbesluiten. Voor het doelwit is het nagenoeg ondoenlijk zich hiertegen te verweren. De juridische kosten zijn doorgaans nauwelijks te dragen. Het is geen toeval dat deze kosten onder staatssecretaris Teeven, een van de voorvechters van het RIEC, aanzienlijk gestegen zijn. Het doel is de betreffende persoon of bedrijf kapot te maken. Het RIEC propageert *een weerbare overheid*. In een rechtsstaat hoort echter een burger weerbaar te zijn. Een overheid is per definitie weerbaar.
11. Door deze werkwijze is niet alleen het in de wet opgenomen verbod op *detournement de pouvoir* op structurele basis overtreden. Ook de Wet bescherming persoonsgegevens, de Wet justitiële gegevens en de Wet Politiegegevens de afgelopen jaren volledig terzijde geschoven. Het systematisch overtreden van wet- en regelgeving en kijken of je ermee wegbloemt, noemt het RIEC “pionieren”. In het jaarverslag 2016 van het RIEC is te lezen dat de tijd van pionieren voorbij is. De beproefde praktijken zullen nu gangbaar worden.

12. Uw rechtbank heeft er voor gekozen weg te kijken bij de talrijke door Fort Oranje en Engel gevoerde procedures. Hierdoor is de RIEC-deelnemers geen strobreed in de weg gelegd bij de mijns inziens onrechtmatige handelwijze. Met uw kennelijke instemming zijnde fundamenten van de rechtsstaat ondermijnd. Bij alle door Engel en Fort Oranje gevoerde procedures bij deze rechtbank hebt u consequent geweigerd het handelen van het RIEC te toetsen of te bewegen openheid van zaken te geven. Uw rechtbank gaat nog verder en heeft onlangs een “Ondermijningskamer” aangekondigd. In mijn brief van 1 juni 2017 aan de president van uw rechtbank heb ik hierover vragen gesteld. Tot op heden is ondanks een toezegging nog geen inhoudelijk antwoord ontvangen.
13. Uitgaande van de goede trouw van de rechtbank, is mijn indruk dat ook de rechtbank in de val van de propaganda rondom “ondermijnende criminaliteit” is getrapt. De roep van een aantal Brabantse burgemeesters die het RIEC promoten, doen immers geloven dat Nederland overvallen wordt door een golf van ondermijnende criminaliteit. Op de RIEC-website wordt nog toegelicht dat deze vorm van criminaliteit onzichtbaar en onmerkbaar als houtrot door de samenleving vreet. Feit is echter dat de term “ondermijnende criminaliteit”, als synoniem voor “georganiseerde criminaliteit” geen houdbare definitie is. Het is een term zonder onderscheidend vermogen. Noch in het strafrecht noch in het buitenland wordt een vergelijkbare term gebruikt.
14. Ondermijnende criminaliteit is een marketingterm dat gebruikt wordt als vlag om de fundamentele wijzigingen in de overheidsorganisatie door te voeren. De burgemeesters hebben hiervoor anderhalf miljard euro extra gevraagd voor de komende jaren.
15. Dat de politiek en de rechtspraak meegaan met deze retoriek, is niet verwonderlijk. Het klinkt immers sympathiek deze samenwerkende overheid, de één overheid-gedachte. Een weerbare overheid. Maar sympathiek is een naar deze ideeën georganiseerde overheid allerminst.
16. Wat deze burgemeesters en andere voorvechters van deze aanpak voorstaan is een nieuwe war on crime waarbij de gehele samenleving in het teken gesteld wordt van criminaliteitsbestrijding. Het gehele ambtenarenapparaat wordt ingezet als crimefighter. De burgemeester van Gilze-Rijen, een van de grote voorvechters van deze aanpak, verwoordt het als volgt in het boek *“De Achterkant van Nederland”*:

“Alle medewerker hier op het gemeentehuis weten ook hoe belangrijk het is. Dus als er hier iemand aan het loket komt en die wil een of andere vergunning... Alert! Alert! Wat gebeurt hier? En direct allemaal erin springen, hè. Alert!”

17. De houding die hiervan uitgaat, is dat elke burger als verdachte benaderd wordt. Ambtenaren krijgen van het RIEC cursussen om op signalen te letten. Zoals blijkt uit informatie van het RIEC zelf, wordt daarbij geleerd om de onderbuik te volgen. De burger die zich aan het loket meldt voor een bouwvergunning of een andere dienst, wordt eerst op de weegschaal gelegd of hij zich misschien met misdrijven bezighoudt. Deze gedachte is onverenigbaar met de beginselen van een rechtsstaat.
18. De criminaliteitscijfers dalen jaar na jaar. De gevangenen zijn nog nooit zo leeg geweest als nu. Er is geen noodzaak voor een deltaplan tegen de criminaliteit waarbij de hele rechtsstaat op de schop gaat. Hiermee wil ik niet zeggen dat er geen criminaliteit is. Politie en justitie moeten gewoon hun taak doen, zoals de belastinginspecteurs en de burgemeesters zich aan hun eigen taken dienen te wijden. Voor zover de algemene toelichting op het RIEC. Ik kom nu bij een toelichting op de alternatieve feiten uit het verweerschrift.
19. Al in de inleiding gaat het flink mis. De opmerking dat ondanks de recreatieve functie mensen (semi)permanent wonen, wekt de indruk dat dit niet toegestaan is. Zoals het college dat in het besluit juist overweegt, is permanente bewoning volgens het ruim veertig jaar oude bestemmingsplan van Fort Oranje toegelaten.
20. Dat camping Fort Oranje door de jaren heen vervallen en verloederd is, heeft deels mogelijk te maken met de terugval van de vraag naar dit soort recreatie. Aan de belangrijkste oorzaak gaat de verweerster echter voorbij, namelijk de pogingen van het college om Fort Oranje te sluiten en de vele beschadigende handhavingsacties. In 2011 is als gevolg van een sluitingspoging de helft van de “echte” recreanten vertrokken met achterlating van stacaravans en inboedel. Een paar honderd inmiddels acht jaar leegstaande stacaravans leveren inderdaad de inmiddels beruchte plaatsjes op van een verloederde camping. Het is voor Fort Oranje financieel onmogelijk deze tegelijk te laten afvoeren. Jaarlijks geeft Fort Oranje vermogens uit aan het afvoeren van oude inboedel en stacaravans. Mocht verweerster deze oorzaak willen betwisten, dan wijs ik naar de uitzending van Jinek van 15 februari 2017. Hierin bevestigt zij dat haar handelen de situatie op Fort Oranje verslechterd heeft. De

burgemeester drukt het hiermee voorzichtig uit, want zij staat aan de wieg van de huidige toestand van Fort Oranje.

21. Ook de opmerking dat Fort Oranje voornamelijk sociaal zwakkeren en criminele elementen trekt, doet niet geheel recht aan de realiteit. Op bladzijde 26 van het door verweerster overgelegde rapport van de GGD “De Schaduwezijde van Zelfredzaamheid” is beschreven welke groepen bewoners op Fort Oranje verblijven. Naast recreanten, seizoenarbeiders en migranten, zijn er drie categorieën bewoners waarvoor dezelfde overheden die nu met hun vingers naar Fort Oranje en Engel wijzen, verantwoordelijk zijn.
22. Dat is categorie (d) de mensen die op zwarte lijsten staan. Dit zijn mensen die op straat gezet zijn, waaronder ook gezinnen waarvan de woning door burgemeester Depla – het voorbeeld van hard, harder en hardst, op straat gezet zijn na het aantreffen van wietplantjes.
23. De tweede categorie (d) betreft mensen met een reclasseringsachtergrond. Afgestrafte gedetineerden die nergens geplaatst konden worden zijn vanuit het hele land door de Reclassering naar Fort Oranje gestuurd.
24. Dan is er nog een laatste categorie mensen die volgens de GGD over de rand van de samenleving gevallen zijn omdat de overheid haar zorgplicht niet is nagekomen. Het betreft een groep die leeft in echte armoede en vaak een lage IQ hebben of een verstandelijke handicap. De GGD zegt over deze groep dat zij zonder Fort Oranje op straat zouden leven.
25. Deze groepen mensen zijn door de overheden die nu een grote broek aantrekken in de steek gelaten en afgeschoven op Fort Oranje. De omstandigheden zijn vaak erbarmelijk door de armoede en de problemen, en hangen niet direct samen met Fort Oranje.
26. Ook de stelling dat de bewoners op Fort Oranje vaak ondergebracht zijn in bouwvallige en brandgevaarlijke stacaravans, is een pertinente onwaarheid die niet door de feiten gesteund wordt. Ook de burgemeester heeft deze onwaarheid groot uitgemeten in de pers. De stacaravans zouden in een verschrikkelijke toestand verkeren. Dit is een onwaarheid die het fundament vormt van de beheersname gebaseerd op artikel 13b van de Woningwet. Uit de inspectierapporten van Bouw en Woningtoezicht blijkt dat op 10 mei 2017 269 bewoonde stacaravans gecontroleerd zijn. Bij 11% was er sprake van een overtreding in de zin van artikel 1a Woningwet. Een groot aantal van deze overtredingen is te verhelpen door een kleine aanpassing, zoals de afvoer van een geiser. Daarbij zijn ook een groot aantal caravans die geen eigendom zijn van Fort Oranje.

27. Vervolgens stelt verweerster dat Fort Oranje niet bereid is of niet in staat is in te grijpen zodat de bewoners niets hoeven te verwachten van de exploitant. Er zouden vele gesprekken hebben plaatsgevonden tussen het gemeentebestuur, de hulpdiensten en de exploitant. Ondanks een lange reeks handhavingstrajecten en inzet van de gemeente, de politie, de brandweer en de GGD is dat volgens verweerster onvoldoende geweest om de exploitant te bewegen de leefomstandigheden op de camping te verbeteren. En nu heeft het college haar verantwoording genomen door te gaan sluiten. Dit is een staaltje geschiedvervalsing.
28. Laat ik u verraden dat de gemeente nog nooit in overleg getreden is met Fort Oranje. Fort Oranje heeft door de jaren heen meermaals door externe bureaus opgestelde voorstellen gedaan om de camping te saneren of te verbeteren. De gemeente heeft consequent geweigerd hierover in gesprek te gaan en alle voorstellen ongezien afgewezen. Ook de hulpdiensten hebben onder druk van de burgemeester nooit overleg gepleegd met Fort Oranje. Op onze website zijn de e-mails van de brandweer te vinden waarin zij hun beklag doen. De handhavingsacties hebben nimmer tot doel gehad om de leefomstandigheden van de bewoners te verbeteren. Het eerste doel van deze acties is altijd volgens de RIEC-formule geweest om zoveel mogelijk schade toe te brengen.
29. Ook de GGD ondersteunt deze analyse in haar rapport. Op bladzijde 35 is volgende te lezen:
- “De nadruk en investering van de overheid in de aanpak op Fort Oranje ligt nu vooral op de repressieve kant en is gericht op ondermijning en criminaliteit in Brabant. De aandacht (van vaak kwetsbare) bewoners is onderbelicht”*
30. En dit toont bij uitstek het cynisme in het gevoerde beleid. Op bladzijde 33 en 34 staat beschreven hoe de op Fort Oranje verblijvende mensen keer op keer door de overheid in de steek gelaten zijn. De GGD noemt dit de *keerzijde van het landelijk beleid van zelfredzaamheid*. We hebben hier dus te maken met een symptoom van falend sociaal beleid. De GGD constateert dan ook dat toevluchtsoorden als Fort Oranje nodig zijn in onze maatschappij. Hoe cynisch is het dat verweerster hier de exploitant van Fort Oranje verwijt dat zij de leefomstandigheden van de bewoners niet verbeterd heeft ondanks al die handhavingsacties.
31. Het college heeft al die jaren juist geen verantwoording genomen en haar zorgplicht tegenover de kwetsbare bewoners volstrekt verwaarloosd. Fort Oranje was een laatste toevluchtsoord voor mensen die anders dakloos waren. Veel mensen betalen al jaren geen

huur eenvoudigweg omdat zij geen inkomen hebben. Intussen schepen deze bestuurders Fort Oranje op met een enorm probleem. Waar waren deze burgemeesters om Fort Oranje bij te staan in het onderbrengen van deze groepen mensen? Waar waren zij met hun ondersteuning om de leefomstandigheden te verbeteren? Men heeft er willens en wetens voor gekozen om Fort Oranje in de kou te laten staan en de situatie te laten escaleren. Dat maakt een sluiting immers eenvoudiger. Het RIEC vond men belangrijker dan het welzijn van deze groep mensen.

32. De opmerking dat Fort Oranje *“niet echt zit te wachten op transparantie”* is van dezelfde orde. Fort Oranje heeft de deuren altijd opengesteld voor de gehele pers en media. Maandenlang heeft een camerateam een serie opgenomen op het terrein.
33. Evenmin heeft Fort Oranje de politie op enig moment de toegang ontzegd. Fort Oranje heeft wel een verbod opgelegd op het terrein voor de ondermijnende activiteiten van het RIEC. Dit is gebeurd naar aanleiding van een aantal incidenten waar onder de diefstal door de politie van de administratie van Fort Oranje uit een voertuig en het opzettelijk onthouden van bijstand.
34. Dan komen we bij het verwijt dat Fort Oranje zomaar de camping wilde sluiten. Dit terwijl volgens het verweerschrift de gemeente dit op een zorgvuldige manier wilde doen middels een proces dat een jaar zou duren. Ik kan hier kort over zijn. Het conceptbesluit is klip en klaar, namelijk dat Fort Oranje op 4 augustus 2017 de deuren zou sluiten. Uitsluitend eigenaren van percelen grond zouden nog toegang krijgen. Dit is ook op deze wijze op 9 juni 2017 in de brief aan de bewoners gecommuniceerd. Deze brief is als productie overgelegd. Hierin staat letterlijk dat de bewoners voor 4 augustus 2017 over een alternatieve woonruimte dienen te beschikken.
35. Met de beslissing van Fort Oranje om op 3 juli 2017 de deuren definitief te sluiten, is volledig aan de wensen van het college tegemoet gekomen. Omdat de exploitatievergunning al per 15 juli 2017 ingetrokken zou worden, lag het niet voor de hand open te blijven tot 4 augustus 2017. De opmerking dat dit slechts een voorgenomen besluit betreft, is niet te rijmen met de opmerkingen van de burgemeester op 9 juni 2017. Zij zegt ten overstaan van de verzamelde media dat een zienswijze geen invloed kan hebben op het voorgenomen besluit, en dit sowieso definitief wordt.

36. Daarbij heeft de burgemeester met de GGD tegenover de pers verklaard dat er een uitgebreid herhuisvestingsplan was opgesteld zodat niemand dakloos hoeft te worden. De stelling dat er een termijn van een jaar uitgetrokken zou worden, blijkt niet uit de stukken. Het is eenvoudigweg niet waar.
37. Opmerkelijker is dat door het tegemoet komen van een voorgenomen besluit door Fort Oranje klaarblijkelijk een ramp of grote crisis zou ontstaan. Dit geeft te denken. Een bestuursorgaan dat een besluit voorbereidt, dient met de consequenties rekening te houden voor het geval gevolg gegeven wordt aan het besluit. Als men niet voorbereid is op het herhuisvesten van deze hoeveelheid mensen, moet men niet de weg van een sluiting bewandelen. Ook moet men voorzichtiger zijn met de onwaarheden die men de media op de mouw spelt. Als er geen voorbereid herhuisvestingsplan voor de bewoners is, zeg dat dan niet.
38. De gemeente heeft vervolgens op een niet bestaande bevoegdheid het bezit van de camping toegeëigend. Er is geen wetsartikel die de gemeente de bevoegdheid geeft het bezit te nemen om tot een sluiting te komen. Men doet maar in de hoop er mee weg te komen.
39. Dan kom ik nu bij de achtergrond van het gebiedsverbod. In het verweerschrift wordt mij verweten een "spilfiguur" te zijn die een opruiende en/of openbare orde versturende rol gehad te hebben. Dit zijn kwalijke en lasterlijke opmerkingen.
40. Op 22 juni 2017 heb ik de camping bezocht om de bewoners te informeren van de aanstaande sluiting. Hierbij is een brief uitgedeeld. Onder verwijzing naar de opmerkingen van de burgemeester en de GGD dat de sluiting gedegen voorbereid is zodat niemand op straat komt te staan, zijn de bewoners zowel schriftelijk als mondeling geadviseerd zich zo spoedig mogelijk bij de gemeente aan te melden.
41. Als service voor de bewoners is hiervoor een taxidienst ingehuurd. RIEC-agent de heer Van Zundert heeft de bewoners verboden van de taxidienst gebruik te maken. Ik heb deze situaties op video opgenomen en kan dat hier afspelen. Dit is noch opruiend noch een verstoring van de openbare orde. Tenzij verweerder hier wil gaan beweren dat de burgemeester en de GGD niet hebben aangekondigd dat de sluiting terdege is voorbereid en dat niemand op straat komt te staan, heb ik geen enkele onwaarheid aan de bewoners verteld.

42. Er hebben ook mensen opgeroepen om bij de gemeente hun ongenoegen over de aanstaande sluiting kenbaar te maken. Ik heb niemand gehoord die tot geweld of andere misdrijven opgeroepen. De bewoners hebben gebruik gemaakt van een grondwettelijk recht van vergadering en betoging. Blijkbaar vinden de bij het RIEC aangesloten politieagenten dit soort rechten hinderlijk. En dat past bij de opmerking die tegen mij gemaakt is door de heer Van Zundert, namelijk dat *“hij niets te maken heeft met juridische flauwekul”*. Hiermee verwoordt wijkagent Van Zundert het heel treffend: voor de RIEC-deelnemers is de wet en het recht *“juridische flauwekul”*. Het zij genoteerd.
43. Ik heb de heer Van Zundert uitgenodigd mij aan te houden indien hij meent dat ik een strafbaar feit. Beging. Op deze uitnodiging is niet ingegaan: er was immers geen sprake van een strafbare handeling. Gezien de uitlatingen van de heer Van Zundert in het proces-verbaal en het verweerschrift, zal ik aangifte doen van laster en smaad.
44. Wat betreft de bevoegdheid van de Veiligheidsregio, heb ik in het verzoekschrift toegelicht dat er geen sprake is van een situatie van ernstige crisis of ramp. Het enige dat dreigde was dat een voorgenomen besluit uitgevoerd werd. Dat is misschien wel een ramp voor Fort Oranje en haar bewoners, maar kan toch geen ramp voor de besluitnemers zijn. Zij zijn het die de sluiting bevolen hebben.
45. Ook verwijst verweerster naar eerdere gedragingen van de heer Engel om aan te tonen dat er een ernstige dreiging bestaat voor verstoring van de openbare orde. Zo is er het inmiddels nationale bekende fragment van een confrontatie met POW-nieuws. Wat verweerster vergeet te vertellen, is dat Engel het camerateam al herhaaldelijk gesommeerd had het terrein te verlaten. Hieraan is geen gevolg gegeven en ondanks herhaalde verzoeken aan de wijkagent Van Zundert hem bij te staan, werd wederom bijstand geweigerd. Intussen bleef het camerateam de heer Engel, die gediagnostiseerd is van een autismespectrum-stoornis, provoceren. Hierop heeft Engel uiteindelijk gereageerd waar de politie had dienen in te grijpen.
46. In het kader van het RIEC weigeren politie en justitie al jarenlang elk verzoek om bijstand of gevolg te geven aan aangiften. Of dit meldingen betreffen van wietplantages of brandstichtingen, politie en justitie doen niets. Op onze website zijn de brieven aan de hoofdofficier en overige stukken te vinden die dit illustreren.

47. Op de laatste bladzijde lezen we het doel van het gebiedsverbod. De angst dat Engel of ik onze verontwaardiging komen uiten op zodanige wijze dat de orde verstoord wordt. Welnu, verweerster en het college kunnen gerust zijn. Mijn aanwezigheid zal uitsluitend tot doel hebben om waarnemingen te verrichten. De verontwaardiging over de handelwijze zal via gerechtelijke procedures kenbaar gemaakt worden. De heer Engel is nimmer veroordeeld voor enig geweld-gerelateerd of openbare-ordedelicten. Er kan dan ook geen sprake zijn van een ernstige vrees voor ordeverstoring.
48. Met de gebiedsverboden schendt verweerster de rechten van verzoekers. Verder ontbreekt enige aanwijzing voor een ernstige vrees voor een verstoring van de openbare orde. Ik wil u verzoeken het besluit op te schorten in afwachting van de bezwaarprocedure. Verder wil ik u verzoeken gelijk uitspraak te doen.

Ik dank u voor uw aandacht.